

عنوان مقاله:

تاثیر محیط در بهبود یادگیری در مراکز آموزشی ناشنوایان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فریده احمدی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

محمد آزاد احمدی - استادیار گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: بررسی چگونگی مناسب سازی فضا و اصول طراحی فضا برای ناشنوایان بر اساس نیازهای رفتاری، روانی و جسمانی آنها هدف اصلی این پژوهش است. روش بررسی: روش تحقیق در این پروژه روش توصیفی-تحلیلی برای جمع آوری اسناد و تحلیل روابط بین متغیرها برای تحقیق کیفی است. همچنین از "روشهای میدانی و نت برداری برای گردآوری اطلاعات میدانی" در راستای این پژوهش بهره گرفته شد. یافته ها: با توجه به نمونه های موردی ساخته شده و پژوهش های صورت گرفته و بر اساس رفتار و روان ناشنوایان ویژگی های کلی یک معماری مناسب برای ناشنوایان با اصول و قواعد مشخص شامل، قواعدی که در حوزه معماری با چهار اصل شامل: خوانایی و شفافیت، پذیرندگی و دسترسی، آکوستیک، طراحی مرکزگرا و خطی، در حوزه معماری داخلی با پانزده اصل معرفی شد. نتیجه گیری: با مطالعات انجام شده مشخص شد با اعمال تغییرات بر روی محیط در سه حوزه معماری، معماری داخلی، معماری منظر و شهری و ایجاد تمایز در طراحی فضاها می توان به تاثیر بیشتر محیط بر یادگیری ناشنوایان کمک کرد.

کلمات کلیدی:

فضای ناشنوایان، مناسب سازی محیط برای ناشنوایان، معماری ناشنوایان، بهبود یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1613076>

